

[Undervisningsministeren.]

dagogstuderendes Landsråd repræsentation i uddannelsesrådet for børnehave- og fritidspædagogseminarierne.

Endelig vil jeg gerne minde om, at der på finansloven er bevilget tilskud til studenterådene ved de højere uddannelsesinstitutioner, til Lærerstuderendes Landsråd, Pædagogstuderendes Landsråd, Studierådet ved danske teknika og til Danske Studerendes Fællesråd. Denne tilskudsordning sigter imod en delvis dækning af rådernes udgifter til uddannelsesmæssigt, socialt og kulturelt arbejde. Ændringer i de organisatoriske forhold kan give anledning til ændringer i tilskudsordningen.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til socialministeren (28. oktober 1974):

„Vil ministeren snarest bringe grænserne for fripladsordningerne i daginstitutioner op på et tidssvarende niveau?“
(Spm. nr. 61).

Begrundelse.

Det har længe været påtrængende nødvendigt at få satserne for opnåelse af friplads i daginstitutioner reguleret. Disse satser er i de senere år hverken korrekt dyrtidsreguleret eller bragt i overensstemmelse med løn- og prisudviklingen.

Spørgsmålet aktualiseres nu, da enkelte kommuner selvstændigt har taget initiativ til en sådan regulering.

Socialminister *Jacob Sørensens* svar (4. november 1974):

I anledning af fru Hanne Reintofts spørgsmål vil jeg gerne indledningsvis understrege, at den gældende fripladsordning ikke er genstand for en automatisk regulering, men at afgørelsen beror på en overvejelse af, om udviklingen efter den seneste fastsættelse kan begrunde en revision. Da de seneste grænser er fastsat i 1971, ligger det imidlertid i sagens natur, at udviklingen siden da har givet mig anledning til at overveje, om der nu måtte være grundlag for en revision.

Problemerne omkring en revision af de gældende grænser kan imidlertid ikke behandles isoleret, men må ses i sammenhæng med andre overvejelser, der uundgåeligt må

påvirke vurderingen af, om og i hvilket omfang der er behov for en revision; jeg tænker herved bl. a. på de overvejelser, der foregår om besparelser inden for daginstitutionsområdet i almindelighed, og på den analyse af forholdene omkring institutionernes udnyttelse, som socialstyrelsen i disse dage er ved at lægge sidste hånd på.

Hvad angår besparelser på driftsudgifterne i almindelighed, vil forholdet være det, at eventuelle besparelser, der generelt nedbringer udgifterne, og som derfor vil komme alle forbrugere af daginstitutionerne til gode, uundgåeligt må få indflydelse på fripladsreglerne.

I overvejelserne må tillige indgå spørgsmålet om sammenhængen mellem udnyttelsesgraden og de gældende fripladsregler; efter de undersøgelser, der finder sted i socialstyrelsen, kan det allerede nu slås fast, at der ikke — som fremhævet fra forskellig side — er tale om en betydelig underbelægning på daginstitutionerne, idet de foreløbige oplysninger, jeg har modtaget fra socialstyrelsen, viser, at udnyttelsesgraden pr. 9. oktober 1974 for vuggestuer, børnehaver og fritidshjem er henholdsvis 97 pct., 95 pct. og 99 pct., hvilket generelt er udtryk for en bedre udnyttelsesgrad end for 1 år siden.

Når problemerne omkring besparelserne på daginstitutionsområdet i almindelighed og analysen af belægningsforholdene er endeligt afklaret, hvilket kan forventes i løbet af meget kort tid, vil jeg tage stilling til den revision af fripladsreglerne, som må anses for rimelig, idet de ressourcer, der kan afses hertil, naturligvis sætter en grænse for, hvor omfattende revisioner der kan blive tale om; i forbindelse hermed vil jeg tillige overveje, om der måtte være grundlag for en mere hensigtsmæssig udnyttelse af de midler, der kan stilles til rådighed ved fastsættelse af en mere jævn aftrapnings-skala.

Af *Iversen* (CD) til undervisningsministeren (30. oktober 1974):

„Påtænker ministeren at tage initiativ til en mere hensigtsmæssig udførelse — og dermed en billigørelse — af bøger til undervisningsbrug?“
(Spm. nr. 63).